

**Bohoslužba 16. 5. 2021**  
**(6. neděle po Velikonocích)**

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

**Introit:** Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. (Žalm 47,2–3)

**Pozdrav**

**Píseň:** 215

**Modlitba:** Bože, ty jsi vedl svého Vyvoleného skrze utrpení do obnoveného života a přijal jsi jej do nebeské slávy. Tím, že jsi ho přijal k sobě, jsi jej prohlásil Pánem všech a všeho. Dej, ať se jeho vládě ochotně podrobujeme. Pomoz nám žít s pohledem upřeným k tobě, ale tak, abychom nezapomínali na své pozemské úkoly. Oděj nás slíbenou mocí z výsosti a učiň si z nás zvěstovatele pokání a odpuštění vin. Proměňuj svět zvěstí o vzkříšení a vládě svého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

**1. čtení:** Efezským 1,15–23

**Píseň:** 93

**2. čtení:** Lukáš 24,44–53

**Kázání**

*„Vzdálil se od nich a byl nesen do nebe.“* Na první poslech možná znějí tato slova líčící Ježíšův přechod ze země do nebe docela podivně. Máme snad zde co do činění se starověkou variantou vědecko-fantastické literatury? Že by Pán Ježíš uměl létat jako Superman? Eliáš na cestu do nebe potřeboval alespoň ohnivý vůz a ohnivé koně, ale on zřejmě ne. Mohlo by se zdát, že moderní kosmický program se má kde inspirovat a na čem pracovat...

Poučení o cestování mezi zemí a vesmírem ale samozřejmě nepředstavuje záměr tohoto příběhu. Naznačuje se nám však, že člověk má přístup do nebe. Nikoli do oblasti kdesi nad mraky, ale do Boží skutečnosti. Smí být v blízkosti Boží. Není mu určena jen ta nám všem dobře známá, omezená pozemská existence. Tou všechno nekončí. Člověk je zván do Boží přítomnosti. Do skutečnosti, kterou si nemůže vytvořit, ani vynutit, ale dostává ji jako dar.

Vzkříšený Ježíš, pravý člověk, byl totiž přijat do nebeského prostoru. Z nejnižšího možného bodu lidské existence, který v Apoštolském vyznání víry vyjadřujeme slovy *sestoupil do pekel*, je vyzdvižen na místo nejvyšší, nejprestižnější. Že být nahoře znamená dosáhnout úspěchu a dobrého postavení, známe i z běžného jazyka, když říkáme, že někdo stoupá vzhůru, třeba po společenském žebříčku. Nebo zkrátka, že je někdo nahoře.

Vzkříšený Pán vstoupil na nebesa, tedy do skutečnosti, nad kterou si již nelze představit nic lepšího a významnějšího. A vstoupil tam i se svým tělem, s jizvami a ranami, které utrpěl na zemi. Zkušenost s lidstvím a lidmi těžce zaplatil. Bůh tedy naše zranění, která jsme v životě utržili, neodmítá, neštítí se jich. Bere je vážně a přijímá je. Ano, bolest patří k životu a zahojené rány, které nás posouvají dál a činí náš život jiným, zralejším, mají své místo i v nebi. V obnoveném, naplněném lidství. Totéž bychom mohli říci také o zkušenosti smrti. I tu Ježíš zakusil, tak jako další lidé. Vše to má tedy v Božích očích nějaký význam. Ovšem smrt ani lidská zloba už v nebi ve své syrovosti a hrůznosti místo nemají.

Ježíš byl přijat do nebe, k Bohu. Tím se potvrzuje skutečnost jeho vzkříšení. Obojí však spolu těsně souvisí. Bůh se k němu opět přiznává a ukazuje, že je s ním a že Ježíš splňuje jeho požadavky. Uznává a oceňuje jeho život, poslušnost a lásku, kterou prokázal do nejvyšší možné míry. A nespravedlnost, kterou zakusil, se napravuje. Dochází k Ježíšově rehabilitaci. Spravedlnost a právo vítězí, spravedlivý má své místo u Boha. A tam spojuje nebe i zemi, Boha s člověkem. Oboje je mu totiž velice dobře známo. Obojí prostředí je mu vlastním. Ve vyznání víry říkáme, že se Ježíš nachází po Boží pravici. Tedy na čestném místě. Pravá strana po boku vládce představuje místo výkonné moci. Není to tedy jen čestná funkce bez jakékoliv pravomoci. Ten, kdo zastává tuto pozici, smí konat, má k tomu svrchovanou pravomoc. Proto lze spoléhat na jeho účinné jednání na zemi.

Je krásné, že Pán odchází, zatímco žehná svým učedníkům. I tady je patrná jeho snaha zůstat ve spojení se zemí a s dílem svých následovníků. Má o ně zájem. Přeje jim dobro a jistě nejen přeje, ale také působí. A my smíme doufat, že žehnání je tím, co Pán činí i nadále. Že na toto gesto nezapomněl a že nezapomněl ani na nás.

Požehnání však poukazuje na to, že služba Ježíšových následovníků, tedy služba církve, musí být založena na tom, co přichází od něj. Jsou na něm závislí. Mají stavět nikoli na domnělých lidských silách a schopnostech, ale na síle Ducha sv. Církev a její služba není a nemá být lidským, ale Božím podnikem. A zvěst, které je určeno, aby pronikla do celého světa, je zvěstí o pokání a odpuštění. Tedy o tom, že změna je možná. Je to zpráva o druhé šanci i o šancích dalších. O tom, že se není třeba vzdávat, i když opakovaně selháváme. Tam, kde je něco špatně, kde je hřích, kde jsme zklamali, tam je možné jít dál, nenechat se ochromit vinou a selháním. Bůh dává možnost nových počátků. Nabízí řešení všech jakkoli zamotaných a beznadějných záležitostí. Snad nejhorší věc, která se nám lidem může přihodit, je propadnout se do zoufalství a nevidět, že se dá z této situace dostat. Proto je tak důležité tuto zprávu znát a brát vážně a šířit ji i tam, kde ještě není známa.

Na zemi, mezi svými, už Ježíš nadále nebude tělesně přítomen. Už to nebude tak jako dříve. Nepůjde doslovně a tělesně před nimi a oni jemu nepůjdou v patách. Přesto od nich není

odtržen a nepřekonatelně oddělen. Bude je podporovat. Ovšem je na čase, aby i učedníci začali jednat poněkud samostatně, dospěle. Měli čas na to, aby se od něj učili. Nyní nastává něco nového, nové období. Věk církve, věk Ducha sv. Teď je řada na nich, aby ukázali, co se naučili, jak dobrými studenty byli. Je třeba vyhrnout rukávy a pustit se do díla. Vydávat počet z toho, čeho byli svědky. Ale nebudou na to naštěstí úplně sami. Mohou totiž počítat s pomocí z nebe.

**Píseň: 355**

**Přímluvy:** Prosme slovy Pane, smiluj se.

Dobrý Bože, ty máš zájem o svět i o každého člověka. Nejsi daleko. Proto k tobě voláme: Pomáhej nám spoléhat na tebe, ale zároveň nečekat, že všechno uděláš za nás. Pane, smiluj se. Udílej své církvi a všem, kdo ji tvoří, Ducha svatého. Prosíme o jeho působení na blížícím se synodu naší církve. Pane, smiluj se.

Pomáhej žákům, studentům a učitelům zvládat nároky této složité doby. Pane, smiluj se.

Daruj mír na blízkém východě a pomoz najít spravedlivé řešení celé situace. Pane, smiluj se. Dávej moudrost a zodpovědnost novinářům a všem, kdo šíří důležité informace. Pane, smiluj se.

Dej dobrý vývoj v zemích, kde je vážná pandemická situace i v těch ostatních. Pane, smiluj se.

**Tichá modlitba**

**Modlitba Páně**

**Píseň: 662**

**Ohlášky**

- Probíhá sbírka na zakoupení zpěvníků pro sbor.
- Přispívat můžete také na Jeronymovu jednotu
- Program v týdnu:

V úterý v 17 hod. se sejde staršovstvo

Ve středu v 17:30 se koná střední generace, stále on-line.

- V neděli se sejdem ke svatodušním bohoslužbám s večerí Páně. Proběhne celocírkevní sbírka pro Diakonii ČCE.
- Narozeniny slaví sestra Bosáková. Přejeme ji vše nejlepší a Boží požehnání.

**Poslání:** Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hledejte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš

život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě. (Koloským 3,1–4)

**Požehnání:** Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, necht' povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. (2. Tesalonickým 2,16–17)

**Píseň:** 353